

Vetenskaplig metod 15 hp 4PE602 vt -15

Pedagogiska institutionen

Linnéuniversitetet Växjö

Ylva Larsson

Planering och genomförande av en egen (kvalitativ) studie

Känslan för ridning prövad på nytt

Ridsport har hög skadefrekvens, men med förbättrad känsla för ridning skulle fler ryttare klara sig från att falla av hästen, som är den vanligaste skadeorsaken. Författaren har tidigare undersökt om det går att lära ut känslan för ridning och hur det i så fall går till (Larsson, 2011) samt om ryttare upplever att feedback från instruktör och häst påverkar deras utveckling av ryttarkänsla/känsla för ridning (Larsson, 2014). Denna studie avser att undersöka om det finns ytterligare, försummade aspekter på inläring av känslan för ridning.

Syfte

Att undersöka om författarens definition av känslan för ridning (Larsson, 2011) håller, genom att ta reda på hur ryttare med egna ord formulerar hur de lär sig känslan för ridning.

Kunskapsteoretisk ansats

Teorin blir induktiv; det är respondenternas observationer som ger resultatet och grunden till slutsatserna och således skapar teorin, i stället för att styra datainsamlingen (Bryman, 2011). Samtidigt blir den iterativ i förhållande till tidigare studier av samma författare, när den samlar in fler data, som kan bidra till att fastslå om tidigare teorier är hållbara (Bryman, 2011).

Den ontologiska ståndpunkten blir konstruktionism, då inga svarsalternativ är givna, och således inte är på förhand bestämda (Bryman, 2011). Konstruktionen bestäms av aktörerna/respondenterna och kan vara stadd i kontinuerlig förändring.

Epistemologisk ansats torde vara empirisk realism. vilken kan sägas vara ett ytligt manifest för vetenskaplig beskrivning, men icke desto mindre ett sätt att förstå verkligheten (Bryman, 2011). Visserligen får respondenterna utgå från fenomen som upplevs genom sinnen, såsom balans, verbal instruktion och gester (positivism och fenomenalism), men förmedlar dessa till datainsamlingen genom tänkande (rationalism) som resulterar i formulerade ord och uttryck av den egna känslan, men för all del också erfarenheten (empirism), men då det inte rör sig om en spegling av verkligheten (positivism) utan snarare subjektiv upplevelse, anser författaren att den idéburna epistemologin överväger, i stället för den materialistiska. Den kritiska realismens tolkning av verkligheten blir inte riktigt applicerbar på en subjektiv upplevd känsla då den systematiserar tänkande som är oberoende av mänskligt tänkande och ligger närmare den positivistiska traditionen (Bryman, 2011)..

Tolkningsperspektivet blir interpretativistiskt, då en subjektiv innebörd av en social handling/överförandet av feedback ska tolkas (Bryman, 2011).

Urval av respondenter

Fyra personer har valts ut till semistrukturerade intervjuer. På grund av iterativiteten ifråga om definitionen valdes intervjuformen, där frågeställningarna kan belysas från flera håll genom intervjuens ej så standardiserade och mer flexibla karaktär än andra datainsamlingsmetodiker. De fyra representerar olika åldrar mellan 20 och 72 år. Tre av dem har ridit sedan unga år, en började vid närmare 40 år. Samtliga har ridit både på ridskola och för tränare, har och har haft flera egna hästar och även ridit andras hästar, dock ej professionellt. Med urvalet räknar författaren med att respondenterna är införstådda med frågeställningen och har erfarenhet nog att ge övervägda synpunkter.

Datainsamlingsmetodik och genomförande

Intervjuerna har skett med ljudinspelning via mobiltelefon. I tre av fallen har intervjun skett i respondentens hem, i ett på neutral mark vid stallet där vi båda har häst. Sistnämnda intervjuplats valdes på respondentens förslag. Intervjuerna skedde mellan den 30 mars och den 10 april och tog mellan 10 och 17 minuter att genomföra. Respondenterna informerades först endast om att intervjun gällde den egna synen på ridning, för att inte eventuellt börja läsa in sig på studier och litteratur och riskera att alla svarade likadant, eller åtminstone utslätat.

Författaren har börjat med att fråga om ålder och riderfarenhet och har sedan hållit frågorna inom områdena hur respondenten lär sig känslan för ridning, instruktion från instruktör samt feedback från häst, men uppmuntrade i övrigt respondenterna att formulera sig fritt. Tanken var att även fråga om respondenten använde andra sätt, men detta glömdes av någon anledning bort efter den första intervjun. Den först intervjuade respondenten fick frågan om andra idrotter betytt någonting i sammanhanget, men respondenten svarade nekande. Författaren trodde sig också känna till att de övriga respondenterna inte varit aktiva inom någon annan idrott än ridsport. Anledningen till att fråga om att lära sig känslan för ridning i stället för hur den upplevs var dels att inläringssituationen kan antas ge mer genomtänkta svar, dels att den feedback som sker oavbrutet mellan häst och människa när de interagerar kan antas vara en inläringssituation i sig.

En ytterligare aspekt väcktes under den första intervjun, där respondenten svarade "viljan ut i naturen". Visserligen låg svaret mer på det mentala välbefinnandets plan, men kunde lika väl appliceras på feedback ifråga om fysisk balans och följsamhet vid ridning över stock och sten kontra slät ridbana, i författarens ögon. Aspekten uteritt kontra ridning på bana lades därför till de ursprungliga frågeområdena.

Etiska överväganden

Respondenterna undertecknade en överenskommelse om intervju i två exemplar, som även undertecknades av författaren. Respondenten erhöll det ena exemplaret. I överenskommelsen förklarades syftet med intervjun (Bilaga I, Överenskommelse om intervju).

Vidare var enkätens spridning av den naturen att det var helt frivilligt att besvara den samt att uppgifterna som lämnats av enskilda personer inte kan användas gentemot

dem i kommersiella eller andra, icke-vetenskapliga syften. Genom att uppfylla dessa fyra krav på information, samtycke, konfidentialitet och nyttjande som Vetenskapsrådet ställer (Vetenskapsrådet, 2013) anses studien ha tagit gängse forskningsetiska hänsyn.

Trovärdighet

Hur sannolika resultaten är får ses mot bakgrund av att frågorna har rört sig kring samma frågeställningar (se nedan) till samtliga respondenter. Eftersom författaren ställt följdfrågor som berott på respondenternas svar, har på det sätt som samtalet flutit återbördat detta till de ursprungliga frågeställningarna. På så sätt har de orsaker som önskats svar på ringats in; författaren har helt enkelt ställt omformulerade frågor, tills respondenten avgivit någon form av substantiellt svar (Bilaga II, Intervjuer).

Tillförlitlighet

Ett liknande resultat skulle sannolikt uppnås även vid ett annat undersökningstillfälle, dels på grund av att respondenterna har bred erfarenhet av ämnet och därmed kan anses representera andra ryttare, dels därför att det skulle vara enkelt att använda frågorna även vid ett annat tillfälle.

Överförbarhet

Resultaten kan sannolikt användas i andra kontexter. Tänkbara sådana är inom andra idrotter eller aktiviteter där kroppsmedvetenhet är central. Visserligen utgår då faktorn häst och feedback från denna, men här kan även tänkas en tredje part (utöver utövaren och instruktören) som exempelvis lagspelare, danspartner eller idrottsredskap.

Frågeställningar

Hur upplever ryttare att de lär sig känslan för ridning? På vilket sätt påverkar

feedback från instruktör? På vilket sätt påverkar feedback från häst? Finns det annan påverkan? Den sista frågan ersattes med om ryttarna upplevde skillnad ifråga om uteritt kontra ridbana.

Kategorisering

Tanken var först att kategorisera svaren efter John Hatties teorier om feedback (John Hattie publicerade 2008 studien Visible learning/Synligt lärande, en forskningsöversikt med 80 miljoner elever om vad som är effektiv undervisning), överförda till inläringssituation på hästryggen (Larsson, 2014) och sedan bakvägen nå ett slags facit, men insikten att det dels skulle bli väldigt många kategorier, sannolikt fler än antalet svar, och dels att Hatties teorier inte användes i studien (Larsson, 2011) där den nu undersökta definitionen definierades, styrde kategoriseringen i ett första skede mot att helt enkelt följa frågeställningarna. Dessa byggde i sin tur på slutsatser från författarens tidigare studier (Larsson, 2011 & Larsson 2014), där den senare bland annat bekräftade den förras slutsatser att lära känslan för ridning är beroende av såväl elev som instruktör som häst. Den första frågan motsvarar eleven, den andra instruktören och den tredje hästen.

I de utskrivna intervjuerna markerades signifikativa ord och uttryck med färgpenna, och samlades sedan under kategorierna Allmänt lära sig/Eleven, Instruktören, Hästen samt Uteritt kontra bana. Därefter kategoriserades orden och uttrycken igen, denna gång i kategorierna Tyngdpunkt, Tempo, Färdriktning, Tolka hästens signaler samt Tolka de egna signalerna. Dessa var de fem elementen som utgjorde definitionen som är aktuell att undersöka (Larsson, 2011). Mer precist handlade dessa om att befinna sig över hästens tyngdpunkt, i samma tempo som denne, i samma färdriktning, befinna sig över hästen och samtidigt tolka hästens signaler samt att befinna sig över hästen och samtidigt tolka sina egna signaler. För att se om författaren missat något element när definitionen gjordes lades ytterligare en kategori – Annat – till de övriga.

De ord och fraser som hade direkt relevans till elementen markerades. Dessa skilde sig från dem med indirekt relevans. Exempel på uttryck med direkt relevans till

elementet Färdriktning var "hoppa åt sidan" och de med indirekt relevans "bra instruktör som kan förmedla".

En överskådlig sammanställning gjordes av huruvida definitionens element användes av respondenterna när de uttryckte vad de ansåg vara känslan för ridning och hur de lär sig den. Här specificerades också om de använde sig av termer som kan anses ha direkt relevans enligt ovan.

Parallellt gjordes ytterligare en kategorisering, för att ge utrymme åt en kontextuell analys och sålunda se datamaterialet ur ett mer tolkande perspektiv (Kyriaki, 2015). Även här var kategorierna Eleven, Instruktören och Hästen, medan Uteritt kontra bana utelämnades, eftersom den kategorin inte var en av slutsatserna om vad som behövs för att lära känslan för ridning (Larsson, 2011).

Kategorierna fick utgångspunkt från sina respektive betydelser i fråga om vad aktören bidrar med: Motivation (Eleven), Samspel med hästen (Hästen) och Vägledning (Instruktören). Här undersöktes på vilka sätt respondenterna ansåg att de olika kategorierna/aktörerna bidrog. Därefter jämfördes dessa sätt med de fem elementen i definitionen.

Resultat

Första kategoriseringsmodellen:

Samtliga fyra respondenter uttryckte egna formuleringar med såväl direkt som indirekt relevans till de fem nämnda elementen i författarens definition av känsla för ridning. Ingen av dem nämnde något fenomen som kunde härröra till den tillagda kategorin Annat.

I de enskilda kategorierna fördelade sig de egna formuleringarna enligt följande; siffrorna motsvarar antal respondenter som formulerat sig relevant, siffror inom parentes är antal respondenter som även använt formuleringar med direkt relevans, enligt ovan:

Tyngdpunkt/Allmänt lära sig, elev – 4 (2)

Tyngdpunkt/Instruktör – 4 (4)

Tyngdpunkt/Häst – 4 (4)

Tyngdpunkt/Uteritt kontra bana – 3 (3)

Tempo/Allmänt lära sig, elev – 4 (1)

Tempo/Instruktör – 4 (3)

Tempo/Häst – 4 (4)

Tempo/Uteritt kontra bana – 4 (4)

Färdriktning/Allmänt lära sig, elev – 4 (0)

Färdriktning/Instruktör – 4 (3)

Färdriktning/Häst – 4 (2)

Färdriktning/Uteritt kontra bana – 4 (4)

Tolka hästens signaler/Allmänt lära sig, elev – 4 (3)

Tolka hästens signaler/Instruktör – 4 (3)

Tolka hästens signaler/Häst – 4 (3)

Tolka hästens signaler/Uteritt kontra bana – 4 (4)

Tolka egna signaler/Allmänt lära sig, elev – 4 (4)

Tolka egna signaler/Instruktör – 4 (4)

Tolka egna signaler/Häst – 4 (4)

Tolka egna signaler/Uteritt kontra bana – 4 (4)

Andra kategoriseringsmodellen:

Samtliga respondenter hade uttryckt sig inom de tre kategorierna Motivation(Eleven), Samspel med hästen (Hästen) och Vägledning (Instruktören). Flest synpunkter hade de kring Samspelet med hästen, minsta antalet ifråga om Motivation.

Tre av respondenterna använde vid några tillfällen ord som kunde kategoriseras under mer än en kategori. Ett exempel på sådana är "lektioner för duktiga instruktörer", som kan vara såväl en motivation för eleven; att denne får ynnesten att rida för en duktig instruktör, som en vägledning; när en duktig instruktör väljs och eleven får bättre instruktion. Andra exempel är "lyckokänsla" och "trygg" som både är motivationer för att söka känslan för ridning och faktorer som kan uppstå vid samspel med hästen.

De fem elementen i definitionen av känslan för ridning fanns representerade i samtliga kategorier för alla respondenterna.

Analys

Första kategoriseringsmodellen:

Elementet där definitionen stämde bäst med respondenternas uppfattning var att tolka de egna signalerna när de satt på hästryggen. Att själv sitta i balans var ett frekvent uttryck, men en respondent uttryckte mer precist "så man inte satt och nickade framlänges utan satt ned i sadeln och kom åt hästen", en annan "hur man ska tänka känslan". Ett tydligt exempel visades i en dialog med författaren (B=respondent, A=författaren, ()=paus):

"B Men är ju också viktigt när man är ute i skogen att man inte spänner sig där, för då blir det ju, också hästen också spänd, det märker man ju. Ju mer man kan slappna av själv, om man är ute och galopperar, och låter hästen gå rättså () fritt och så liksom när man väl tar tillbaka hästen så lyssnar den ju mycket mer än om man själv sitter och spänner sig hela tiden, då försöker den ju springa undan, och, och då blir det ju studsigt och hoppigt och allt det där.

A Ja, det ()

B Ja, så känner jag det.

A Ja, det () kan hända saker också, naturligtvis.

B Precis.

A Inte bara studsigt och hoppigt, utan det

B Ja, det kan hoppa åt sidan. Den stannar till för nånting den ser, eller skyggar för, eller nåt annat, så.

A Du menar att människan, ryttaren smittar hästen?

B Absolut. Ja. Sitter jag och tittar efter en massa konstiga djur i skogen så gör hästen ju också det, till slut och undrar vad jag tittar efter.

A Ja.

B Det är jag helt övertygad om."

Elementet att befinna sig över hästen i samma färdriktning var det där

respondenternas formuleringar stämde minst väl överens med definitionen. Likväl uttryckte samtliga sig relevant för sammanhanget, dock inte alltid med direkt relevans, enligt ovan. Följsamhet var en term som återkom bland dem med direkt relevans, liksom att hoppa åt sidan eller att något hoppar ut (och skrämmer hästen, som då ändrar färdriktning, förfs anm). En dialog mellan respondent och författare handlade om när en häst kan gå i olika färdriktningar:

"A Men vad gör man när man sitter i sadeln för följsamheten, är det nånting speciellt?

B Ja, det är ju det att man ska ju inte, man måste ju hålla om ordentligt med skänklarna, så att hästen går fram i såna lägen, så den inte stannar och går baklänges. Och sen att man inte är brysk i munnen eller något sånt, utan att man försöker hela tiden att få hästen att gå framåt.

A Om hästen skyggar och har sig?

B Är den verkligen så att visar den rädsla eller bara att den håller på och fjantar sig. Fjantar den sig får man ju använda spö och skänklar, är det rädsla får man ju försöka med lugna medel och locka fram hästen."

Exemplet har bäring på flera element i definitionen. Tyngdpunkten återkommer i "hålla om ordentligt med skänklarna", tempo i "så att hästen går fram i såna lägen, så den inte stannar och går baklänges" och tolka hästens signaler i "visar den rädsla eller bara att den håller på och fjantar sig".

Andra kategoriseringsmodellen:

Summan av ekvationen blir med naturlighet densamma som i den första kategoriseringsmodellen, men den kontextuella analysen visar ytterligare några nyanser i begreppet känsla för ridning.

Den till antalet synpunkter största kategorin var Samspel med hästen, vilket också innebar att definitionens alla element Tyngdpunkt, Tempo, Färdriktning, Tolka hästens signaler samt Tolka de egna signalerna ryms här.

"Sitter jag rätt så går ju hästen rakt fram, sitter jag lite snett så går ju inte hästen rakt" stämmer med fyra av elementen, utom Tolka hästens signaler, eftersom det

knappast är en signal från hästen att gå rakt fram, snarare ett resultat av Tolka de egna signalerna.

"... det räcker ju med att skritta fyrafem steg så känner man ju att i dag är hon loj, i dag är hon på g" stämmer med elementen Tempo, Färdriktning och Tolka hästens signaler. Elementen Tyngdpunkt och Tolka de egna signalerna hamnar långt i bakgrunden, då det är ryttaren som försöker skapa sig en bild av hur hästen känns för dagen och således värderar de stimuli som genereras av hästen.

"Och sen tycker jag det är viktigt att han ska känna att jag ligger an med alla mina hjälper (...) att han känner att jag är där" motsvarar Tyngdpunkt och Tolka de egna signalerna. Här är det i stället ryttaren som accentuerar sin egen insats.

Nästan lika många formuleringar hade respondenterna i kategorin Vägledning.

"Bra instruktörer. Som kan förmedla det, hur man ska jobba. Sitta rätt, använda sin kropp rätt, hur man ska använda materialet på bästa sätt för att komma vidare" rymmer alla fem elementen, även om det är översiktligt.

"Hur man ska tänka känslan" är en annan formulering som täcker alla fem elementen, i motsats till "Vi red ju i manskapssadel på den tiden, och fick ju sitta ner utan stigbyglar, och satt man inte ordentligt ner i sadeln så straffade det sig självt", som stämmer med fyra av elementen, men inte Tolka hästens signaler, som inte har så mycket med sadeln att göra. Sistnämnda citat återfinns även i kategorin

Motivation, eftersom att sitta rätt var en stark motivation för att slippa obehag.

Endast enstaka formuleringar täckte bara ett eller två element. Ett sådant var "och så försöker man ta med den känslan nästa gång också", som faller in under Tolka de egna signalerna. Här handlar det mer indirekt om Tyngdpunkt, Tempo, Färdriktning och Tolka hästens signaler, även om det inte finns ett motsatsförhållande. I en tänkt stegvis process kan de fyra indirekta elementen ha omsatts till ett automatiseringsbeteende, där ryttaren redan tagit till sig elementen och det nu innebär i ett nästa steg att försöka ta med sig den automatiserade känslan. Denna är förstas precis vad som är önskvärt att uppnå, men den aktiva handlingen just här tolkas närmast som "att ta med" något.

Kategorin Motivation var den tydligt minsta i antal formuleringar. De flesta kom att sortera under elementet Tolka de egna signalerna.

"Ja, jag tycker man blir gladare och lättare till sinnes och allting sånt när man

kommer ut i skogen och solen skiner och hästen är glad och jag är glad och allting sånt, ja, man blir ju som pånyttfödd" torde vara det tydligaste uttrycket inom Motivation. Det innefattade till största delen inte de övriga fyra elementen, eftersom varken Tyngdpunkt, Tempo, Färdriktning eller Tolka hästens signaler är applicerbara, utom för "hästen är glad"/Tolka hästens signaler.

Här förekom även uttrycken "trygg", "lyckokänsla", "bli bättre", "bra instruktör", "öka svårighetsgraden", rida "riktigt bra gångartshästar", "träna stenhårt" och "känner den känslan (...) att det går precis som det ska", varav de sex senare täckte alla elementen i sina sammanhang. "Trygg" innefattade att Tolka hästens signaler och att Tolka de egna signalerna. "Lyckokänsla" fyra element utom Tolka hästens signaler.

De fem elementen i definitionen representerades i samtliga tre kategorier av alla fyra respondenternas egna formuleringar.

Diskussion

Utfallet från båda kategoriseringsmodellerna visar att definitionen av känslan för ridning enligt Larsson (2011) kan anses vara korrekt och användbar. En ren jämförelse ger upplysningen att respondenterna varken har någon motsägande eller kompletterande synpunkt. Respondenternas svar har också varit fylliga, och representerats inom definitionens alla fem element Tyngdpunkt, Tempo, Färdriktning, Tolka hästens signaler och Tolka de egna signalerna, utan att respondenterna i förväg varit informerade om vad intervjuerna gällde, utöver att de skulle ha med deras åsikter om ridning att göra.

Antalet försökspersoner har varit fyra, vilket skulle kunna tyckas vara alltför lågt för ett rättvisande resultat. Så skulle det vara om resultatet byggde på ett statistiskt utfall, men studien lutar sig inte mot ett sådant. I stället har intervjumetoden använts, och respondenterna har fått uttrycka sig fritt och spontant, och endast påverkats av författaren ifråga om att avge svar på frågorna. Respondenterna har valts ut för att de har en bred erfarenhet av ämnet och för att författaren känner till att de rider för erfarna instruktörer samt själva reflekterar över ämnet. I en kvalitativ studie anses det av högre vikt att analysera vad som sägs i stället för hur många som säger vad, vilket har sin plats i en kvantitativ studie, som bygger på statistiska beräkningar.

Tolkningen kan ändå sägas ha skett med hjälp av vissa beräkningar. Indelningen i

kategorier har givit en numerär, en annan har varit respondenterna och en tredje har varit elementen i definitionen. Den första kategoriseringsmodellen delade dessutom upp formuleringarna i direkt och indirekt relevans, då numerären dubblerades.

Den andra kategoriseringsmodellen minskade beräkningarna och ökade tolkandet. Resultatet, att definitionen från 2011 håller, blev detsamma vid båda modellerna.

Båda kategoriseringsmodellerna utgår från det som uppdagas i intervjuerna, inte från på förhand bestämda definitioner (Kyriaki, 2015). Sedan jämförs naturligtvis innehållet med definitionen av känslan för ridning, eftersom det är studiens syfte.

I den första modellen syntes att det ryttarna hade lättast för att uttrycka var Tolka de egna signalerna. Vilket inom parentes kan kännas betryggande, eftersom det är det element som de rimligen borde ha lättast att finna.

Det som kändes mest främmande för dem var Färdriktning. Ett långsökt antagande, som skulle kunna undersökas närmare, är om det faktiskt är det elementet som ryttare har svårast att hantera och parera. Spontant upplever författaren att det är bristen på elementet Färdriktning som förpassar ryttare till olycksstatistiken; som nämndes i inledningen är fall från häst den främsta skadeorsaken inom ridsporten, och det är sällan någon faller av på omedelbar grund av brister inom de andra fyra elementen av känslan för ridning, utom möjligen vid stopp på hinder.

I den andra modellen visades att det inte var ryttarens motivation för att rida som respondenterna talat mest om. De formulerade sig betydligt mer om kategorin Vägledning/Instruktören och allra mest om kategorin Samspel med hästen.

Slutsatsen i Larsson (2011) är att "hur väl det lyckas att lära ut en känsla beror såväl på instruktören som på eleven och på hästen", och rent verbalt kan det tyckas att känslan främst handlar om samspelet, och att ryttarens motivation kommer i andra hand, eller tredje, eftersom vägledning behövs från instruktören, mer än motivation från eleven.

Kanhända att ett annat ord än Motivation skulle valts, möjligen hade Lyhördhet varit

mer passande. Dock handlar det om en lärsituation, och motivation torde vara det första steget mot den situationen. Det kan sägas att motivationsstadiet redan är passerat när eleven befinner sig i situationen, men den tanken liknar mer en linjär idealstatus än den verklighet där människans sinnesstämning kan gå i alla riktningar under en inlärningsituation, beroende på de faktorer som kan påverka den negativt; fysisk trötthet, svårighet att uppfatta och förstå instruktion, obekväma ridkläder eller utrustning, irritation över en parkeringsbot, et cetera.

Det skulle kunna antas att ryttarna i studien redan är motiverade, eftersom de har häst, vilket kräver en grundmotivation, då de kunde lagt pengar, tid och energi på något annat, men på grund av de pengar, den tid och energi som krävs för att ha häst inte har stor möjlighet att ägna sig åt något annat. I ryttarkretsar används ibland uttrycket motivation, särskilt vintertid. Detta skulle kunna tolkas som att motivation inte får stor vikt i ett generaliserat antagande om den ridande populationen. De är redan motiverade, i grunden om än inte alltid i detaljerna.

Slutsatser

Studien har undersökt om definitionen av känslan för ridning enligt Larsson (2011) tillgodoser täckning av begreppet. Definitionen innebar att ryttaren befinner sig över hästens tyngdpunkt, befinner sig över hästen i samma tempo, befinner sig över hästen i samma färdriktning, befinner sig över hästen och samtidigt tolkar hästens signaler samt befinner sig över hästen och samtidigt tolkar sina egna signaler. I studien har fyra ryttare intervjuats om hur de tycker att de lär sig känslan för ridning, med hjälp av semistrukturerade intervjuer, där de fått svara spontant, utan att veta om frågorna i förväg. Frågorna har utgått från perspektiven eleven/ryttaren, instruktören, hästen samt uteritt kontra ridning på bana. Svaren har kategoriserats på två olika parallella sätt.

En slutsats är att definitionen av känslan för ridning enligt ovan uppfyller det som kan innefattas i känslan för ridning.

En annan slutsats är att ryttare inte i första hand explicit tänker på motivation som en drivkraft för att lära känslan för ridning.

Ännu en slutsats är att ryttare har lättast att finna formuleringar kring att tolka sina egna signaler för att lära känslan för ridning.

Utrymme för vidare forskning skulle kunna vara ryttares förhållande till ändrad färdriktning hos hästen, och hur de skulle kunna bli mer bekanta med att bemästra fenomenet.

Referenser

Bryman, A. (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber.

Kyriaki, D. (2015) *Kontextuell analys*. Opublicerat manuskript, Linnéuniversitetet, Pedagogiska institutionen, Växjö, Sverige.

Larsson, Y. (2011). *Kan man lära ut en känsla?* Umeå Universitet, Pedagogiska institutionen, Umeå, Sverige.

Larsson, Y. (2014). *Kan känslan för ridning läras med hjälp av feedback?* Umeå Universitet, Pedagogiska institutionen, Umeå, Sverige

Bilaga I

Överenskommelse om intervju

för studentarbete vid kursen Vetenskaplig metod, 15 hp, 4PE602 vt -15
Linnéuniversitetet, Växjö

Intervjun ingår i kursmomentet Kvalitativ studie, där jag ämnar undersöka hur ryttare uttrycker vad de anser vara känsla för ridning. Ridsport har hög skadefrekvens, men med förbättrad känsla för ridning skulle fler ryttare klara sig från att falla av hästen, som är den vanligaste skadeorsaken. Jag har tidigare undersökt om det går att lära ut känslan för ridning och hur det i så fall går till (Larsson, 2011) samt om ryttare upplever att feedback från instruktör och häst påverkar deras utveckling av ryttarkänsla/känsla för ridning (Larsson, 2014). Denna studie avser att undersöka om det finns ytterligare, försummade aspekter på inläring av känslan för ridning.

Intervjun blir inspelad med mobiltelefon, och därefter utskriven i dator.
Intervjumaterialet kommer endast att användas i akademiskt undersökningssyfte.
Deltagarna uppträder anonymt och benämns Ryttare 1 osv. Allt deltagande är anonymt och frivilligt och kan avbrytas, om deltagaren så önskar. Deltagaren har förstås full frihet att meddela andra om sitt deltagande, men bör undvika att göra det på ett sätt som avlockar andra, som eventuellt också ingår i studien, att mot sin övertygelse yppa eget deltagande.

Ylva Larsson
Författare till studien

Deltagare, Ryttare nr

Referenser

Larsson, Y. (2011). *Kan man lära ut en känsla?* Umeå Universitet, Pedagogiska institutionen, Umeå, Sverige.

Larsson, Y. (2014). *Kan känslan för ridning läras med hjälp av feedback?* Umeå Universitet, Pedagogiska institutionen, Umeå, Sverige

Vetenskapsrådet. (2013) URL <http://www.codex.vr.se/texts/HSFR.pdf>. Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning.